

Vores begrundelser er meget nøje opremset i selve lovforslaget, så det vil jeg såmænd ikke spilde tiden på her. Dem håber jeg alle har læst.

Men jeg vil også sige, at efter det folketingsvalg, vi lige har haft, har dansk landbrug i en peje, der blev sendt ud til alle skoler og folk i al almindelighed, skrevet om deres vigtigste områder. Vi kunne næsten sige, at de kunne have udsendt den her til jul, for det er jo deres ønskeddel.

De skrev som hovedemne om omkostningslettelse: »I Danmark opkræves årligt 700 mill. kr. i skat på selve grundlaget for produktion, nemlig jorden. En særskat af dette omfang kendes ikke i det øvrige erhvervsliv, heller ikke i mange andre EU-landes landbrug. Jordskatten fylder ikke meget i de offentlige samlede skatter og afgiftsindtægter på ca. 500 mia. kr., men den vejer tungt i landmændenes økonomi. Det er derfor afgørende for landbruget, at erhvervslivet lige-stilles med andre erhverv og konkurrencen i andre lande gennem en suspension af jordskat-terne.«

Det er altså landbrugets første og største ønske.

Vi har så også fået en GATT-aftale, og den er der heller ikke tid til at læse op fra, men den er tildelt alle i Landsbrugsudvalget. Her er der også nogle dystre perspektiver for dansk landbrugs fremtid, så de ejendomsskatter, som dansk landbrug i dag betaler, er der rigelig brug for at de bliver fritaget for. Vi må heller ikke glemme, at fru Ritt Bjerregaard og også vores landbrugsminister har været ude med, at de støtteordninger, der er til landbruget, skal nedtrappes og med tiden helt væk. Det er egentlig en tanke, Fremskridtspartiet også går ind for, men så betyder det i hvert fald, at der skal kompenseres på andre områder, og dette er et lille skridt på denne vej. Så jeg håber, at min tak til Venstres og De Konservatives ordførere også vil gælde Enhedslisten og andre, der kan sige ja til forslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget er, som flere har været inde på, en genfremsættelse, og heldigvis – som jeg hørte det her i salen i eftermiddag – er det sådan, at der ikke er flertal for det.

Det Radikale Venstre kan i hvert fald ikke støtte det. Det er vores opfattelse, at ophævelse af grundskylden for specielle grupper, og her er det altså erhvervslivet, er et helt forkert signal at sende. Erhvervslivet i Danmark skal selvfølgelig

betale grundskat, som andre skal, og det gælder også landbruget. Hvis landbruget f.eks. blev fritaget, ville det jo bare betyde, at prisen på jord steg og steg, og det er der vist ikke nogen der er interesseret i, heller ikke landmændene.

Med de ord vil jeg bare sige, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg skal udløse spændingen for hr. Aage Brusgaard og sige, at vi ikke kan støtte forslaget.

Men det er da rigtigt, at der er nogle interessante ting i argumentationen, hvor der står, at det er fuldstændig urimeligt med en særbeskatning på produktionsmidlerne, altså på jorden for landbruget, når der ikke er det på maskinerne og andre dele af erhvervslivet. Jamen vi vil da godt være med til at gøre det ligeligt; at overveje, hvordan vi kan lægge en beskatning på maskiner og andre dele af erhvervslivet, så den urimelighed ikke optræder længere. Men det er nok ikke det, hr. Aage Brusgaard mener med, at der skulle en lighed til.

Jeg er godt klar over, at der er store problemer i landbruget, og jeg tror, vi kommer til at snakke en økonomisk reform for landbruget en gang i efteråret eller lidt senere, når både konsekvenserne af GATT-forliget slår igennem, dvs. at det bliver verdensmarkedspriser, der gælder, og også når man i EU begynder at indse, at man ikke kan fastholde den milliardstøtte til landbruget, til det danske landbrug i form af hektarstøtteordningerne, hvis man samtidig vil udvide med de østeuropæiske lande; så vil det ikke kunne hænge sammen længere.

Så bliver det nationale støtteordninger, der skal gives, og det bliver synligt, hvad det drejer sig om. Det bliver synligt, at det er over 5 mia. kr., eller hvor meget det nu drejer sig om, om året på finansloven, vi skal tage stilling til hvert år, og det bliver også synligt, at den prisudvikling, der har været, har banket jordpriserne i vejret, så grundskylden i øvrigt er høj. Det har kunnet ske, fordi man har fået støtteordningerne bl.a. igennem EU, så man nu har et prisniveau på jorderne, der gør, at man ikke kan producere til verdensmarkedspriser med de jordpriser, der er. Så enkelt er det.

Men dette problem løser man ikke ved at fjerne grundskylden. Det er en helt anden radikal, økonomisk reform, der skal til for landbruget, og til hr. Aage Brusgaards information er det her at gå i den stik modsatte retning af det, der er vores politik. Den går jo netop ud på, at vi